

fol. wachm. W. Pikiel

Generał dyw. Osieński wręcza chorągiew d-cy 41 p.p. w Suwałkach 3-VI-1923

ków w Mińsku, Wilnie i w Suwałkach. Na dowódcę oddziałów Suwalskich wyznaczony był pułkownik Gawroński, który ulokował się w Szczuczynie w ziemi Łomżyńskiej, gdyż w Suwałkach trwała jeszcze okupacja niemiecka. On też był pierwszym dowódcą pułku Suwalskiego, choć ten jeszcze oficjalnie nie istniał. Adjutantem był podporucznik Haberling.

Z ramienia Sztabu Generalnego major Mackiewicz przedstawił całą sprawę na posiedzeniu Rady Ministrów i uzyskał na organizację wschodnie pół miliona marek, z czego na organizację Suwalską wyznaczył 50000 marek. W listopadzie 1918 roku wśród obywateli kresowych powstał projekt utworzenia dywizji wojska. Na czele komitetu, który się nazwał „Komitetem Obrony Kresów“ (K. O. K.) stanął p. Sapieha, (przedstawicielem komitetu przy pułku Suwalskim był p. Kmita). Komitet ten rozwinął bardzo szeroką i owocną działalność, czyto przez zasilanie nowotworzących się oddziałów gotówką, czyto przez zakładanie kantyn, sklepów, herbaciarni gospód dla zaspakajania codziennych potrzeb żołnierza.

Na dowódcę tej dywizji został wyznaczony gen. Odyniec, potem gen. Wacław Iwaszkiewicz, b. dowódca 3 dywizji w I Korpusie Wschodnim. Na szefa sztabu został powołany major Mackie-

wicz, który jednak na tem stanowisku był tylko 1 dzień, ponieważ Szef Sztabu Gener. nie zgodził się na jego odejście. Major Mackiewicz opracował projekt rozkazu organizacyjnego dywizji, której nadano nazwę „Litewsko-Białoruskiej Dywizji Strzelców“, z podziałem na 3 Brygady. Pułki dostały nazwy: Suwalski, Wileński, Kowieński, Miński, Grodzieński i Nowogródzki pułk strzelców. Na miejsce tworzenia się 1 Suwalskiego pułku strzelców został wyznaczony Zambrow, miasteczko w ziemi Łomżyńskiej. Projekt ten został zatwierdzony przez dowódcę dywizji i opublikowany. Niedługo potem przyjechał do dywizji major Mackiewicz i został wyznaczony na dowódcę Suwalskiego pułku. Dnia 19-go grudnia 1918 roku został wydany rozkaz organizacyjny pułku i od tej chwili datuje się oficjalne istnienie pułku.

W dniu ukazania się rozkazu organizacyjnego pułk składał się tylko z dowódcy pułku, adjutanta podporucznika Lutostańskiego, kilku innych oficerów i 16 szeregowych. Jednym z pierwszych szeregowych w pułku był obecny podporucznik Jerzy Tyszka, który pełnił funkcję szefa kancelarii, pisarza, gońca i t. p. Dowódca pułku zwrócił się do ówczesnego inspektora wyszkolenia armji generała Berbeckiego i otrzymał do